

Godziny urzędowania	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.-Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70	Wydz. I - IV, VII ul. Jasna 2/4 22 553 78 21, 22 553 78 22 Wydz. V i VI ul. J. Pankiewicza 4 22 553 70 37 Radom 48 368 99 18	
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ II

Dnia 3 sierpnia 2018 r.
Sygn. akt II SOWa 11/18

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

adw. Tomasz Chudziński
Pełn. Fundacji Instytutu na Rzecz Kultury
Prawnej Ordo Iuris zs. w Warszawie

ul. Górnośląska 20 lok. 6
00-484 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

W wykonaniu zarządzenia z dnia 3 sierpnia 2018 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Panu – jako Pełnomocnikowi strony skarżącej – odpis postanowienia z dnia 23 lipca 2018 r. wraz z uzasadnieniem.

Monika Gieroch
specjalista

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Iwona Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2018 r.

na posiedzeniu niejawnym

wniosku **Fundacji Instytut na Rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris z siedzibą w Warszawie** o wymierzenie grzywny Fundacji im. Stefana Batorego z siedzibą w Warszawie za nieprzekazanie w ustawowym terminie skargi, odpowiedzi na skargę i akt administracyjnych w sprawie o sygn. akt II SAB/Wa 160/18 postanawia:

wymierzyć Fundacji im. Stefana Batorego z siedzibą w Warszawie grzywnę w wysokości 50 zł.

wa oryginalne właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem

Monika Giezoń

specjalista

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 marca 2018 r. Fundacja na Rzecz Kultury Prawnej „Ordo Iuris” z siedzibą w Warszawie, reprezentowana przez adwokata, złożyła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wniosek o wymierzenie grzywny Fundacji im. Stefana Batorego z siedzibą w Warszawie z uwagi na nieprzekazanie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargi z dnia 7 lutego 2018 r.

Fundacja im. Stefana Batorego, reprezentowana przez radcę prawnego, w odpowiedzi na wniosek wyjaśniła, że nie jest organem, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania może być przedmiotem skargi. Zdaniem Fundacji, objęta skargą sytuacja nie mieści się bowiem w katalogu forma działania administracji publicznej. Tym samym na Fundacji nie ciążył wskazany w art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2016 r. Nr 1764 ze zm.), dalej u.d.i.p. obowiązek przekazania do wojewódzkiego sądu administracyjnego pisma Fundacji Ordo Iuris z dnia 7 lutego 2018 r. nazwane skargą.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.), zwanej dalej P.p.s.a., organ, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi, zobowiązany jest do jej przekazania sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia. Art. 55 § 1 P.p.s.a. stanowi z kolei, iż w razie nie zastosowania się do powyższego obowiązku, Sąd może na wniosek skarżącego orzec o wymierzeniu organowi grzywny. Przy czym, w przypadku skarg dotyczących udostępnienia informacji publicznej termin ten, stosownie do art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), wynosi 15 dni.

Obowiązek przekazania Sądowi skargi istnieje niezależnie od tego, czy organ (podmiot) ten uznaje, że skarga nie należy do kogencji sądu administracyjnego, czy też uzna, że w istocie nie jest organem administracji, czy nawet dysponentem żądanych informacji, czy też stwierdzi że żądane informacje nie stanowią informacji publicznej. Już samo żądanie strony nadania skardze określonego biegu obliguje organ do uczynienia zadość temu żądaniu. To dopiero bowiem Sąd w toku postępowania zainicjowanego skargą zobowiązany jest dokonać oceny wniosku i ustalić, czy skarga mieści się w zakresie właściwości sądów administracyjnych, czy żądane informacje były

informacją publiczną oraz czy adresat wniosku o udzielenie tych informacji zobowiązany był do rozpoznania wniosku stosownie do przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zatem nawet uzasadnione przekonanie, że skarga nie jest dopuszczalna z uwagi na brak właściwości sądu administracyjnego, nie zwalnia organu od obowiązku przekazania tej skargi wraz z odpowiedzią na skargę do sądu administracyjnego. Sąd jest jedynie władny do dokonania oceny skargi tak pod względem formalnym, jak i merytorycznym w oparciu o skargę i akta administracyjne, a organ nie może go w tym zastępować, nawet pozostając w uzasadnionym przekonaniu o niedopuszczalności skargi (por. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 20 września 2011 r., sygn. akt II OZ 799/11; z 30 czerwca 2010 r. sygn. akt I OZ 495/10; z 11 stycznia 2011 r. sygn. akt I OZ 996/10; z 15 czerwca 2011 r. sygn. akt I OZ 410/11, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W związku z wprowadzeniem pośredniego trybu wnoszenia skarg do wojewódzkich sądów administracyjnych, ustawodawca przewidział w procedurze sądowoadministracyjnej instytucję mającą na celu zdyscyplinowanie organów uchylających się od obowiązku przekazania skargi. W takim przypadku, na mocy art. 55 § 1 P.p.s.a., sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 P.p.s.a.

Postępowanie sądowe o wymierzenie grzywny w trybie art. 55 §1 P.p.s.a. jest odrębnym postępowaniem, wszczynanym na wniosek strony skarżącej, w wypadku niewywiązania się przez organ z obowiązku przesłania do sądu skargi wraz z aktami administracyjnymi i odpowiedzią na skargę.

Przewidziana w art. 55 § 1 P.p.s.a. instytucja wymierzenia grzywny ma na celu przede wszystkim wyegzekwowanie od organu wypełnienia przezeń obowiązków procesowych, o jakich mowa w art. 54 § 2 P.p.s.a. Obok funkcji dyscyplinującej polegającej na przymuszeniu organu grzywną do przesłania skargi, odpowiedzi na skargę oraz akt sprawy, występuje dodatkowo także funkcja represyjna grzywny. Ta funkcja znajduje uzasadnienie w potrzebie ochrony konstytucyjnego prawa do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki, o którym mowa w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, a którego realizacja napotyka przeszkodę w razie niedopełnienia przez organ obowiązków z art. 54 § 2 P.p.s.a. (por. uchwałę siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 listopada 2009 r., sygn. akt II GPS 3/09, publ. ONSA/WSA 2010/1/2). Instytucja wymierzenia grzywny z art. 55 § 1 P.p.s.a. pełni też funkcję prewencyjną, bowiem ukaranie organu służy także zapobieganiu naruszenia prawa w przyszłości, zarówno przez ukarany organ, jak i inne organy.

Innymi słowy grzywna, o jakiej mowa w art. 55 § 1 P.p.s.a. ma charakter mieszany tj. dyscyplinująco - restrykcyjny, a wyłączną, materialnoprawną przesłanką

wymierzenia grzywny jest niewypełnienie obowiązków określonych w art. 54 § 2 P.p.s.a. Bez znaczenia natomiast pozostaje w sprawie samego wymierzenia grzywny, jakie przyczyny spowodowały nieprzekazanie skargi sądowi, wpływając jednak one mogą na wysokość wymierzonej grzywny.

Skarga Fundacji Instytut na Rzecz Kultury Prawnej „Ordo Iuris” z siedzibą w Warszawie wpłynęła do organu w dniu 9 lutego 2018 r. Termin przekazania tej skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wraz z odpowiedzią i aktami sprawy upłynął w dniu 26 lutego 2018 r. (art. 21 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej). Sąd wskazuje przy tym, że 15 dniem był dzień 24 lutego 2018 r., jednakże była to sobota. Termin, do którego obowiązek winien być wykonany uległ zatem przesunięciu (art. 83 § 2 P.p.s.a.).

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że doszło do uchybienia terminu, o którym mowa w art. 21 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W świetle powyższego w ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zaszła podstawa do wymierzenia grzywny.

Przekazanie skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę jest bezwzględny obowiązek organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zaskarżono. Nieprzekazanie skargi ogranicza stronie skarżącej możliwość realizacji jej konstytucyjnego prawa do sądu.

W niniejszej sprawie wymierzenie grzywny ma przede wszystkim charakter represyjny, bowiem w sytuacji, gdy skarga oraz odpowiedź na skargę wraz z aktami sprawy, została przekazana do Sądu ze wskazanym powyżej opóźnieniem, odstąpienie od wymierzenia grzywny przeczyłoby przypisanej tej instytucji funkcji.

Grzywnę za naruszenie powyższego obowiązku, zgodnie z art. 154 § 6 P.p.s.a. w związku z art. 55 § 1 P.p.s.a., wymierza się w wysokości do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Należy jednak podkreślić, że wysokość grzywny sąd miarkuje w zależności od stopnia winy organu w niedokonaniu czynności.

Wniosek o wymierzenie grzywny został złożony w 2018 r., a zatem do ustalenia wysokości grzywny należało zastosować przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2017 r. ogłoszone komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2018 r. (M. P. z 2018 r., poz. 187). Stosownie do tego obwieszczenia przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2017 r. wyniosło 4271,51 zł.

W ocenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w okolicznościach niniejszej sprawy uznać należy, że wymierzenie grzywny w kwocie 50 zł będzie adekwatne do przewinienia organu, mając na uwadze 10 dniowe przekroczenie terminu do przekazania skargi, jak również fakt, iż działanie organu nie miało na celu świadomego przedłużania postępowania, a spowodowane było jedynie przekonaniem, iż nie jest organem, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania może być przedmiotem skargi do sądu administracyjnego.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 55 § 1 P.p.s.a., orzekł jak w postanowieniu.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Monika Gierón
specjalista